

Florence

Syndikale Unie vzw

De sfeer zat er goed in toen de talrijke genodigden op donderdag 21 juni ll. arriveerden voor de onthulling van "Florence". Dat had zo zijn redenen...

Een uurtje voordien had in de lokalen van de Syndikale Unie vzw de jaarlijkse uitreiking plaats gehad van de hygiënlabels. De 145 laureaten waren zichtbaar tevreden, hadden vrouw en vriendin meegebracht en lesten hun dorst aan de tapkast, voor deze gelegenheid opgesteld voor het secretariaatsgebouw van de Syndikale Unie vzw. Eén van de gelukkigen drukte het mooi uit: "Nu zegt eens iemand anders dat mijn bedrijf zuiver en proper is, en dat is veel belangrijker dan dat ik het zelf zeg!" Zelfs de plaatselijke televisiezender ATV was het hele gebeuren komen filmen. Een betere (en gratis) reclame was natuurlijk niet denkbaar...

Dan was het even wachten op de sprekers vooraleer het doek rond Florence werd weggetrokken. Dit "wachten" had niets te maken met de nonchalance van de genodigden, maar met de bekende files en parkeerproblemen. Toen nam Leo Kuylen het woord, in zijn eigen gekende stijl. Het siert de man, die misschien weer na een paar uurtjes slaap en een drukke werkdag/nacht, het toch weer klaarspeelde om een toespraak in elkaar te steken voor dit gebeuren in onze bakkerswereld. "Hoe je het ook draait of keert, de klant weet zijn zondagse pistoletjes en gebak te waarderen: het maakt deel uit van hún rustdag. Daar waar

vroeger bakker en pastoor het volk trokken, blijft nu in vele gevallen enkel de bakker nog over", aldus Leo. "Het is de kwaliteit die de sector doet overleven."

Vervolgens kwam de Heer Bogman, voorzitter van de Kamer van Ambachten en Neringen van Antwerpen, aan de beurt. Hij prees de Syndikale Unie vzw voor het geleverde werk en beloofde de sector op provinciaal vlak te verdedigen en te helpen. Toen werd het even stil, en samen met Leo Kuylen, onthulde Leo Bogman het bronzen standbeeld dat actueel de tuin voor het secretariaat van de beroepsvereniging siert... Daar stond

ze dan, zichtbaar voor allen: Florence.

Voor wie ze nog niet zag: het is een frivole dame met hoed en taartendoosje. De zachte avondzon en het groen rondom, maakten het decor volledig. "Oh, oohh..." kwam spontaan uit de monden van de aanwezigen. De kunstenaar, Deluc, mag fier zijn op zijn creatie. Ik heb niemand van de aanwezigen iets negatiefs horen opmerken over dit meesterwerk. Wél werd door Willy Peeters en vele anderen bekommernis geuit over het behoud van het beeld... "Ze zullen het toch niet komen stelen!" Luc Van de Vijvere (alias Deluc) kon de aanwezigen

Bakkers ten veldde:

Kulmbach, Duitsland

echter geruststellen: Florence is niet van haar voetstuk te krijgen! Daarvoor zou een kraan nodig zijn... En om graffiti-spuiters af te schrikken, zal de sokkel waarop zijn staat behandeld worden met een verfwerend product, zodat eventuele "tags" gemakkelijk afgewassen kunnen worden.

Het feest was met deze onthulling uiteraard niet afgelopen: het bier vloeide rijkelijk, de hapjes vonden hun weg naar de hongerige magen, en de tongen kwamen los. Voorbijrijdende auto's vertraagden om te kijken wat er eigenlijk gaande was en, haastig hun weg vervolgend, konden sommigen het toch niet laten te toeteren, mogelijk denkend hun bakker of vriend herkend te hebben. Het had iets Italiaans in zich. Zat het fijne weer daar misschien voor iets tussen? De mooie Florence keek van op haar voetstuk neer op al die drukte, en zag dat het goed was.

Dank aan allen die meewerkten aan het

tot stand brengen van dit kunstwerkje... Van de mensen die het idee brouwden, over de kunstenaar die Florence creëerde, tot de werkpaarden die instonden voor organisatie en bediening van de drankjes en hapjes. Bedankt, SUBOR, voor de fijne receptie. Bedankt,

Syndikale Unie vzw, omwille van het telkens weer op alle mogelijke manieren promoten van de bakkersstiel!

Walter Geluyckens